

A' malax búcsúzása:

Gyilkosom kegyetlen! mivel érdemeltem,
Hogy ez a sok éhes ofiorrék feleltem?
Hogy fiatalságom Kíros taraprában
Igy könny fogjnak félőben koprában?
Ugyan nem irásál belém verni késed,
Mellyel eddig nem volt egy síker döfésed,
Mellyől ez ideig a parkány sem félt,
Hogy indál engemet általpümi néle?
Gyönyörű mulasság, gyönyörű sheatum!
Ekkor mondák róltuk „par nobile fratrum”?
Ilyen a barátság? a gyengébb a vesztés,
Igy tett Cyladeret a derék Preskes?
Várj rá, mert kelemenem fel jár kísérteni,
Minden bátorságod az inadra keui.
Nem merés többé esse az uszán járkálui,
Nem fogsz egy magadban gyeregya nélkül kálui,
Ha éjjel valami paplanodban morog
Az es letten len az, a mely ott kunkorog,
Az lesz, mely a legkezebb Női társaságban,
Egykor csak megröffen kásul a nadragban.

De nem magboursárol jó kenaprény módra,
Híven hol találne illy méltó usódra?
Baráti emlékül azt a gyűrűt hagyom,
Mellybe — ha jól sejttem — farkam dugva vágyom.

Rekise Aranyfajnos
mint Móróni rendes Tanár.

Cyrik András fölöcsésén Sírverése.

Úgy bánst az én Isten frágény Cyrik Andrással,
Miként ő élteben bánst a sárgyúrással:
Felfrú a saras é edényé legte,
De eltorván, ismét a sárba vesette.

Hogy producálhasna magát Athenében
 Bár malax nem voln' is rejte lipenyében.
 Itt hísen fűvörös csinálhasna vele
 Olyas még nem hallott az a görögféle,
 Minos is egyébb olyas tulajdona néhi,
 Mellyel annyi köles költt magát süntetné ki.

Harmadik hasonlat, hogy a' malax sokas
 Lót fűt eszlik bostlik, mindeus felborogat,
 E' malax tulajdon úgy meg van sándorban
 Mint a' lét mazzely bor az egy ittre borban,
 Ő is mindég ott jár, a' hol sok' sem kéne,
 A' hol orron üzi légyik máfik néne,
 Minden lépseu kárz seft, nyafal a' mit tanál,
 Kosnyalos lötyorofity, minden lében kanál.

Negyedik hasonlat, hogy a' malax élve
 Nem fölött fizetni se nyírba se tölbe,
 Még is akad bőven apra kukorica,
 Hogy kedvére élhet a' jó mangalixa:
 Sándor is sehszül vele aron rangra
 Minden fizetését bizza nagy barangra,
 Ő maga sok' sem vet, még is bőven arat:
 Húzza be ajvát a' ki hátra marad.

Ötödik hasonlat, de ne menjünk messze
 Im itt van előzünk hasonlítottunk önkre.

Ex a' kunikogó hang, - minet menjünk tovább?

Ex a' portos tornet, ex a' karila láb,

Csupán egy különbség van fájdalom közöttök,

Itt, hogy a' malaxbal jó isüen öpszöl,

De fragány sándorban, ha májiggy jár finse,

Nem lesz neki berkeg ilyen sora mint e'.

Végessén bekkédem épületes réget

Halljuk már a' malax usztró nyögését,

Mellyel az élőlévő örökre búcsúzik,

Mielőtt gyomrukba végképen becsúszik.

Előbb is gasdáján megölőjen kerd;

Ismét a' tányórból ő seá meresszi,

Kájában az alnát mérgeseu karajja

Köljön hát, mielőtt Lengyel úr bekajja.

Amal

Tolvaj Kően

Vagy aram Crimen raptus, melly szerint a' kriptaságban gyö-
nyörködő menyeyi felség Dupisen a' skux Európán, Age,,
nosnak a' phoenicidi királynak viska pépségi beányás
ő hercegségét bika formában öltöztet. elragadta, és abba
a' maga kőeni szerelmét bele is oltotta. Sonokai Vics Mihályról.

1.,

Hajdan a' régi világnak
Volt egy híres kőene
Ma skuxen Compagnistának
Legjobbán be illene;
De megholt post Choissum natum
Egynekény eszencdövel
Nem jut eszembe a' datum
Egyel e' vagy kettővel.

2.,

Ex a' Mindenhatóságos
Ex egybe helyekessre
Hogy a' skux ártatlanságos
Tört skakadt elejessre
Szerelmes hajlandósága
Szeresse a' kéjkes
Kőeni skux családsága
Meggyőzse meggyőzkes.

3.
 Van nálam egy igen régi
 Könyv, mely történelmével
 Tele van földi és égi
 Tiszos szerelmeivel, —
 Ez sokat beszél felőle
 Ha olvasni tudnának
 Igen sok ismeret belőle
 Bekerget tanulmányának.

4.
 Ennek egy anekdotáját
 Majd én is beírok el,
 De csak egyet, most mindnyáját
 Ki győzné lehellettel.
 Ti oh Nymphák besejébenbe,
 Ha valamin elragyok
 Sugárlok gyengén sütembe
 Mert ti is ott voltatok.

5.
 Supiser — a' mint szokásuk
 Ez a' posztálásuknak,
 Hogy reggeli nyugvásuk
 Legfőbb ^{tárgya} ~~gondja~~ gondjuknak —
 Egy reggel soká nyugodván
 A' bársany paplan alatt,
 Már a' nap is láthatárán
 Jó magasán felhaladt.

6.,

Midn felsenken, lalkere
 Minnjars eken gond meggen
 Hogy Visitet majd efiere
 Mellyik Dámaul segyen?
 Eken gondolkodásában
 Elmerülve keverésx,
 Housereg puha ágyában
 Míg végre a' planum késs.

7.,

Ekkor felkel 's nagy lármával
 Szörja a' teremcséket
 Majd lepasszolja lábával
 Az olympus tetefét,-
 Hol-ugyan- már dobolnak,
 Mán itt van a' paradé,
 Még is félrel köborolnak
 S nincs itt a' Chocoladé.

8.,

Eske nélkül egy lakája
 Minnjars ott terem vele,
 Másiknak már a' pipája
 Finom knapszerrel tele,-
 Egyik a' bugyogójával
 Fuszott vesztegve elő,
 Mások befél slafrockjával
 Harmadiknak okipelő.

9.,
Egy hegedűjével szaladt
Elő, de azt megridta,
Hát a' vonója hol maradt?
Illyen anomália adta.
Ez azért volt, hogy magába
Múlassa magát reggel,
Mert akkor kabinájába
Egy lyány se ment jó kedvel.

10.,
Ekei így folyván sorjával
A' chocoládéhoz ül,
Felhőpene vagy nyolix findésával
Minckelösre meghül, -
De ez sem volt jó kedvére
Ez rossz gattungból való
- Ugyisand - ez semmit sem ére
Ebbe nem volt kakaó!

11.,
Ez a' tej is savanyú volt
Mert csak nem önkészaladt,
Gondolván, hogy jobbat kóstols
A' finó sültje alatt.
Itt ki káronkádja magát
Jóformán ő felsége
A' föld hallatta lármáját
Ez menydörgésnek véle.

12.

Ekkor kap a' pipájához
Egy menyőves zsebéből
Kivánt, rágyíjt, és dohányos
Inszinosa knapsackjából.
Kidől az ég ablakába
Bakros füstös bocsájtott,
Mellyből az atmoszférába
A' nap csak alig látszott.

13.

Majd perspektíváján éppen
A' föld golyóbisára
Levén, mert rövid másképpen
Már elgyengült látása.
Ett egy kies völgy ölébe
Egy körít-elreldett
Szűz sereg sünök semébe
A' mely violák fedett.

14.

A' legzebb stikkölt ruhában
Rönnyen öltözve láspott
Höld bársany víganójában
Arany Meander jáspott,
A' kiderült ég kéksége
Tündöklött a' semében
A' nefelejtsz felidőse
Jáspott schinseében.

15.

A' többel mindnyájan ennek
 udvaralni láshassak,
 Nagy volt a' tisztelet benne,
 Mellyet csak mutatnak.
 Ennek hajnalán s'kin orszájan
 Kemei megállának
 A' nagy úrnak, s' tagorokáján
 Elatolva nyugvának.

16.

Esztendőis nyílt szívéből
 A' mint jól kikereshette
 Tanult hozzá verseiből
 Tizenhat felé sere;
 Aromban hogy' esett hogy' nem
 A' vizarió alá is
 Beszökhöz az isteni szem
 Nagy társ helyebb arad is.

17.

Ott is mindent egy pár szálig
 Gondosan összekötött
 Talpától fogva Ökombjain
 Mindent meg is ígért.
 Tettretek a' szem fellegeth
 A' lyány minden tagjai
 Keményen versek szivének
 Türes Kalapácsai.

18.

Többet kívánt a' látsónál
 Mán a' lobbant appetit
 Mit van mit seucci? Csálónál
 Egyébb nem segitket itt.

Maskaraxui kéne magát
Igy ha módját lelkesné,
Ló volna, ha e' frép prédát
Horgára keríthesné.

^{19.}
Igy gondolhodik magában;
De itt ismét az a' baj:
Hogy öltörsön maskarában?
Kos legyen e', vagy hivaj?
Ezen sokáig rágódik
Végeken bölcsessége, —
Míg végre megállapodik
A' bika lefe' ő' fellege.

^{20.}
Nem tudhatom így egyszerre
Ezt véghez hogy' vihetné?
Talan — Isten bocsát — erre
Az ördög segítése?
Akár hogy esett elég e'
Hozzá, hogy bikává válts,
Ime bika-istenisége
A' sültör eláto megálls.

^{21.}
Nézzé új ábrácajába
Magát, hát frép mindene,
Akármely frilaj gulyába
Bikának beillene.
Sajnálsa, hogy hajdanában
Ezt éppen fel nem érte
Pazifáét Cilly formában
Néhánykor nem észerte.

22.,

Tudtam volna én hol fáj a'
 Nap buja leányának,
 Bár csalió seher formája
 Nem hitt volna bikának.
 Egy pölsz szexvén csélgára
 Egy kis köd szárnyán lepiát
 Azon szép völgy lajalyára,
 Ott a' köldűvön megáék

23.,

Olly színt veszt sehi sehere,
 Mintha nem is igyeke
 A' sküszk vig seregére
 Akár mit művelne.
 Egy megindul kevélykedve
 Arra közelebb Orammog,
 Hát a' sok leány remegve,
 Mind a' skaladúskor fog.

24.,

Bár a' skaladús forrását
 Semmi se nem sehet,
 Jól tudván tanult vallóját
 Még csak fel se i vette.
 Volt neki tapasztalása
 Már az ilyen dolgokban,
 A' románsok olvasása
 Tanisotta sokakban.

25.

Náso' szerelmes munkáit
 Valhal jobban értesse,
 Mint Burman önnön nőit
 Mellyekkel börtetse.

Inkább

5
Irkálé ö is jegyzéséhez
Az amorum libere
Mellékelnek elrejtéséhez
Helyre se hozta helyre.

26.,

Azért nyájas felidőre
Öltösött fel magára,
Halgat, é Vigyáz e' véget
Minden moccsanására.
Jámbor maga viselése
Tetszere Európának,
Nézd, de nyájas a' nézése
Egy szót egy befelőlésnek.

27.,

Az sudra tán hozzánt kölha
Oly felideu néz felénk,
Nem hiszem akárhánynak volna
Hogy töltök megijedésh.
Senti se hiszjen máshának
A' Dáma als feleli,
Még kevésbé a' békának
Mert haman megöleleli.

28.,

Szép volna a' homlokára
Egy kis csipőre senni,
Mondja a' dáma' sárára
Oda kéu hozzá' menni.
Még jól tán ki sem mondhatja
A' princeps sárára
Már a' föld süete nyugrája
A' szép bika tagja.

29.,

Röndrik, és jámborsága
 Risüdüklük jénéből
 Nem láspik ki gonofsága
 Bika tekintetéből.
 A' prince megbátorodik
 Mán nem fél skanvaisol
 Egy leány. sen igonyodik
 Atrola a' bika'sol.

30.

Hossu' nagy hat, most füleis
 Vakanya, majd kanvára
 Röti virág küseleis
 Ah! felmásk a' határa.
 Majd kibovik ő felleje
 Bőriből a' bika'nak,
 Kove forró lángal ége
 Édes Csiklandás'ának.

31.,

Hölcső esik emelése
 Gondolja lép serkénst,
 Mitty dicő előérzése
 Gyulabozó skinének.
 Laxja püleső formában
 A' holdy jörendőket,
 Asak még egy lépés ekelyában
 Mindjárt eléri öket.

32.,

Ebbe nem is hibásának
 Jól gyakorlott lábai
 A' mindenható markának
 Szexelmes ugrásai;

6
Mert alig ilet a' hátára
Jól a' kisanxunyka fel
Felpattant firkra módjára
Itt ársaslan telenel

33.

Mint a' fűl, melly libiának
Fekappa fővénycs,
Vagy a' sikkadt Skerifának b.,
Elfutja tőrsegeit, -
Hordván a' tenger fűlőre
A' homokos szárnyain
Repül a' szűz répkere
Annak duxsadt habjain

34.

Jgy pölött egy ugrásával
A' böggő isken belé
A' tengerbe, s prédájával
Nyomula Kréta felé.
Azok kik vele valának
A' princenel, exeket
Látván a' partra futának
Török gyenge kereket.

35.

Exeket tördelt jaffai
Öket addig kiserék,
Mig a' tenger dagályai
Látva megengedték,
Armbau Europa is
A' habok közt jaggasott
Mig a' tenger feneke is
Borkapó jaff hallasott.

b, Lásd a' végén.

36.,
De az Isten örömeiben
Fihet volt jajjaim
Nagy kegyességben esésében
Pamló kokogásaira.
Vissze a' Víz sít kegyességén
Mintha vér lázássával
Dühöngne és dühöngésén
Nem tarthatja magától

37.,
A' nevezett gulyájának
Vén fiamadó pársora
Prokondor bajtárának
Öfkepaladt láborá
Nem különben a' kegyesség
Több beryán Istenei
Kik a' gulyájánál kegyessék,
A' Theis kegyességei.

38.,
Terge karkajjal követés
Ö' felségét ujjába
Sokan csúfsággal illették
Ragaskodván fankába.
Egy Triska a' vasvilláját
A' fankájának vesette
Meglökvén az Isten gályát
Y jól előbb segítette.

39.,
De el kegyessége békével
Ex uttal mind exeket
Bár előbb kegyességevel
Kisra engedékenység.

C. d. e. Landa Végén.

7
Aomban sulró réxére
A' sengernek áxúfott
I'itt kátárol a' fővényre
Europa lecsúfott.

40.
Erkélelen kerülének
Eltörődött tagjai
Megállván Kavars pérének
Defagyott folyásai.
Mint a' merék ibolyára
A' mely jékor bürök fel,
Rá lehet a' fagyos pára
És lankudra herva el.

41.
Egy hervadnak a' róssái
Halavány orsújának
E' hajdani púx saujai
Mind a' tix graciának.
A' feut barom megsajdítottán
Ezt a' maskarából,
Mindjárt kapára fordítván
Ritúvik a' bikából.

42.
Mók. gavakér formába
fríen által költözik,
Egy krep ünnepi gálába
Csinosban felöltözik.
À la titus nyírt hajánál
Bodrosan frizurája
Bazonos ~~frizura~~ figurájánál
Mem tén könnyen alája.

43.,

Jól szabott englis frakkjában
Minden egy egy tag ki ül
Riváls elöl varrásában
A' xsák majd szélpel fexkül.
Módi kapuja, Csikmája
Fő guzsával van varva,
Hármasával az brája
Bársany sohba sakarva.

44.,

Júly módi öltöztetésbe
Toppa Európánál,
Fehesxi gyengén ölebe
Asfográu derékánál.
Szép melyeit kitakarja
Megoldorra ruhájis
Mig gyengén ölelő karja
Skorisja tagoskájis.

45.,

Majd élesxió bársamával
Csiklandorra fraglását,
Ennek kifolyó fragával
Enyhisi ajúlását.
Hires bársam erejétől
A' fűx magához tere,
Larau larau leprejétől
Meghiggadott a' vere.

46.,

Felvé tere meg orozájára
Fuskosó pirosága,
Mellynek gyakran hiús nyomára
Egy lankadó fkin trága.

8
Ekkor a' mint lés magával
Horta a' bon son vála,
Az ún a' Kisanxonykával
Juy formán discuvála.

47.,
Jssen hasra jssen hasra
Kinssem a' Kisanxonykát,
Ugjan ugjan mi olosa
Ebbeli ájulását?
Hannan? hova alar menni?
Redvesem úgy magába,
Oh én társa fogok lenni
Akármiké fraú Pékába.

48.,
Par diem! boldog órába
Esett ide jövéssem
Ezt az egerfa hájába
Még ma mélyen bevésem, -
Mégérkém bix' ezt elöre
Mert álmodtam frézetet,
Ma mindegy a' xemem fröre,
Ja nagy újjam vészetet.

49.,
Öröndök, hogy his kezemben
Alávan tisztelem,
Még jobban, hogy az ölemben
Kinssekém szemlételem,
Ne féljen, gondja ne legyen
Redvesem itt sem mire,
Csak egy his pihenés legyen,
Gondom lesz a' többire.

50.,

Majd derék paripájának
 Jó abrahor adatok,
 Míg majd a' Kisasszonykának
 Fötte és Szolgátharok, —
 Addig alán itt leüljünk
 A' ligesek völgyébe
 Akár amoda ledüljünk
 A' rössek sűrűjébe.

51.,

Mint ottan itt úgy viselje
 Magát a' Kisasszonyka,
 Minven itt kivil frögyenlő,
 Vagy magát Genirova.
 Vese le alatt ruháját
 Szaritsa meg mindenét,
 Szimpdijét és víganóját
 És horgú ingerkéjét.

52.,

En' probaleány kéjében
 Pansosan kizolgálok.
 Tán a' Kisasszony ötében
 Majd jutalmat talállok.
 Ezen pörk alatt oldossa
 Legakó kötecsait,
 Tiskos helyeken hordossa
 Mindenható kezeit

53.,

Előbb a' frük ki nem állta
 A' nagy udvariságos,
 Akármily képen instálta
 Az úr a' szabadságos;

De mivelhogy a' d'ámáhuak
Magok vonogatása
Galfaság, s a' leánykákuk
Ex még ma is szokása.

54.,
Hogy midőn győzni szeretnek
Meggyőzseni kívánnak,
S ha képen kértetnek,
Utoljára megkínálnak, —
S is sok pép kénésére
Engedte a' szavának,
Mindenekben reszépére
Allott gavalérjának.

55.,
Ekkor: itt lesz már a' java
E' kis históriának
Itt lesz érészető' szava
Ezen komédiának: /
Szűkek! kik ezt olvasásuk
Pirulva nevetéssel,
Hiszem tudni kívánják
Vágyódó epedéssel.

56.,
Úgy is van már ideásuk
Az ilyen felvadásról,
Mert nem hiszem hogy tudásuk
Ernyit a' len-fonásról;
De nem merem kimondani
Mert félek a' papoktól
Ha meg-találnák halálam,
Igen mertő' meg szájoktól!

57.

Akár csak rövid summában
És elhagyván belőle,
Aki a' mi nem rút magában
Aki emlísem belőle:
Hogy a' skür engedelméből
Derék fruhcsukos Csapott
Aki új, a' friss perencéből
Jó nagy porokiót kapott.

58.

A' Nymphák elő' uszána
E' dolog látsáára,
Mindnyáján rá' bámulána
Aki isten munkájára.
Sok csak nem agyva nevette
Magát, sok elpirula,
Némelyik fremés befedte,
És másfelé fordula.

59.

És a' többiek fiútébe
Tiszes dolgot sugdosott,
Míg a' másik örömebe
A' farkához rugdosott, —
Nemcsak pedig skizonyára
Dúlver est kiáltsatta:
Bágyám! kedves prósisjára
Válgón a' hig rarsatta!

60.

Jár a' ferelemes fienána
Aki este végez vette
És a' nagy Európánál
Nagy neve így pülesette

61.,

Nagy véséség valójában
 Szerelmesei fegyverét
 Okosan skürni tokjába
 Hogy annak az erejét
 Egyszer erős sűrű deli sűrű
 Mind örökké őhajtja,
 És sűrű a szerelmi sűrű
 Mindegyre fellobbanja.

62.,

Jó hogy az ártatlanságnak
 E' robaja elvehető,
 Nem adunk a' csalárdiagnak
 Hozni tipreleket.
 Kár, hogy laberi formában
 Kerepselt bikák várnak,
 Rik a' bujatang nyomában
 Barom módra rohannak.

Magyarítások:

- a., Jasiphaë, a' nap leánya, Minois Kréa Királyának neje.
 b., Seripha, az Egeumi tenger melléke.
 c., Prokris, Neptunus pajtása, az Ocean fia.
 d., Thetis, tengeri nyμφha, Pelei Neje, Achilles anyja
 e., Triton, a' tengernek alistené, Neptunnak fia.

A' Isenek orszáisa.

- 1., Hogy a' vén Saturnus kiholt
A' ezek trónusából,
I' már semmi örökös sem volt
A' Chaos felepusából,
A' rendek közt nagy lármá lett
A' fucurus Crónprinz felett
A' menyeyi diétán.
- 2., I' minthogy az öreg megette
Köröz fövel fiait
I' exeknél inkább fkeresse
Titán atyafiait,
Megmondák Cashegorice
Hogy ti legis pragmática
Júnos sefik királyunk.
- 3., Hővetvén a' magyarokat
Trónusba is ültesék
I' így a' deputatusokat
Már székely erepresek,-
A' palota ajtajába
Kisett bellica Canába
Fiz konix papirost lagyrak.
- 4., Hogy a' Reudék eloflátnak
Arral lármá támadott,
I' az öreg Sanctiójának
Mindjárt nyaka szakadt
Mert hármán Contradicáltrak
I' a' gyűlésre appelláltak
A' új eleczióért.
- 5., Jupiter a' Vén iskennek
Egy ismeretlen fia

Kihirdettette mindennek

" Hogy a' nagy monarchia
Össz' illeszkedik s' össz' ént
Azért adják ki a' bört
Mert ő sem fattyú gyermek.

6., Erőszéül producálta
Az apja bibliáját,
Ebből mindjárt demonstálta
Genealogiáját.
Mert az első paginára
A' biblia tábláját
Fel volt írva a' neve.

7., Az is Nosabénébe volt
Mellyik mikor született?
'S hogy Jupiters megette volt
A' többivel is egy s'ett.
De régebbi fírel fírkálta
Hogy maghól recognoscálta
Az előt harmadnappal.

8., Hozott is enél levelet
Az Egri eszperestől,
Hogy ő az, a' kit megerett
Az apja mindenesztől,
Öt Jupiternek is hívják
Dicum est recognoscálják
Mert ha nem, ebes foghat

9., Velle velle a' mágnások
Elismenél királynak,
Bátor a' főúr alól mások
Másképpen voksolának;
De mivel azt a' pap mondja
Bátor bolondok bolondja
Még is mindig az igaz.

10., Kiseccék hat flegény Junót
A' papok Causójára,
Jupitert, Neptun és Plutót
Juttatván trónusára,
Igy az erő és a Scelus
A' venerabilis Cernus

Quidquid oppugnans vixit.
11., Mit vált tehát már mit tenni
A' flegény királynevet
Hova tudott tovább menni
Hogy a' Batsapatának
Véget vesett, jó leve
Önkényes apaisává leve
Pösznyban a' Schlossbergen.

12., Kőmban a' succesorok
Örvendőnek a' trónuson,
Utszú a' sok prókatorok
Kapunak a' processuson,-
Mig perelt a' három gyereket
A' Vén Istén-presbiterok
A' táblánál kushottak.

13., Jupitert csak azo vitatta
Hogy övé az elsőség,
É' már rég instabuláltsatta,
A' királyi felsőség
Specifico és illusi
Öccseit majd ki is Vén
Minden arisztocumból.

14., Kőmban ő' insurgens vált
É' vért ontott a' bakadérr,
Négy Sajn krajczárért meg is halt
Ha kellett a' királyért,-

2)

Innás a' Consecrarium
Hogy tehát az imperium
Gyén uccse övé lesz.

15., Nepeun úgy is Angliában.
Marrók volt, Solá lakott,
Es a' Capitoliumban
Ott nem ally Sokat rakott, —
Ofsán meg az Calvinista
Ö'vénobb is é' pópista
Hogy lenne hát az ebró.

16., Plúzó ösém nem kívánja
— Mond Jupiter — a' trónust,
Magár telkeire járja
Sőt minden apai juss, —
Még sávaly hogy barát leve
Finalissime leveve
Az alföldi klaszterben.

17., Denique a' plébánusnak
Nincs vársa a' világbau,
Majd lesz a' franciscanusnak
Eleg a' menyországban.
Ofsán nehik se gyermeknek
Se lányok se feleségnek
Nincsen, csak egy szakácsné.

18., Hallgattak a' Vú Wrenck.
Hogy e' dolgot hakták
Igarágonak mindenk
Egy kájjal kiáltották.
Hogy a' kérdést megelőssék
Felet frissék felet főrsek
E' volt a' iudicium.

19., Prúxhöls a' sok kupa Wren
E' reá vett a' fűtivel,

Mint sok csop. Magna's peken
A magyan Verböcivel.

Ex volt az egész Orisisek, -
Sok ölböt lette Isjsek
Egy leszek aú meg ma is.

20., Román uram subscribálja
Reggelmeden már a' sor,
Az úr meg Coramisa'lja
Külömben is apenor.

I a tanács peres nyomóját
Egy horribilis nagy gölyát
Nyomra a' decresumra.

21., E' bírány - mond Kerpun - meg van
Még mi nem is köllöttünk,
Pedig nekünk is jussunk van,
Tehát protestálhatunk.
Azért hogy én Masrók valék
És deakul nem tanulék,
Csak király volt az apám.

22., Corább is jártam sok papnál
Az akadémiákon
I' többet halltam egy Szaprocknál
I' még sok füsfa deákban.
Ki is fogék, hisz' tanultam
En is mikor ifjú voltam
I' rhetor Ochsoniában.

23., Azért hogy boszorkányragos
Mint ő' kemét nem tudok
I' holmi hóruszpóruszságot
Vele nem gyakorolok,
De bir' azért engem uccsa
A' Firkelendő úr öccse
Nem lenne ki a' szüröm.

13
24., De Plúso pap-termésere
Im feueredhette sorább
Im engemet is kivere
Fupiser, - 5 hora sorább
Mindég csajja a' tessvénit
De meg is adom a' bérít
More Jesuitarum.

25., De mig ex leuue, hej bättya
Adjä keud ki jupomas,
Mert ha nem, hát majd meg lásja
Püspöki hatalmamat.
Exxel a' megrohott Schémát
Egy nagy menykö' anaskemát
Lújt a' bättya fejéhek.

26., Csak nem földön füst leve
Fupiten sefvén bättya;
De hogy az öccsüek leve
Mülni kerde már bättya,
Sxép köval, no ofszokasok
Brüdenek, csak hogy hagyjasok
Engem is vegetálni.

27., Dicum facium - úgymond Plúso -
En az első részt veszem,
Mivel ordine franso
A' papi rendet veszem,
E' mellett a' minapában
Verbungos voltam Chinában
Több Missionarussal.

28., Elhült erre fremök frájuk
Az úrú - stasusokuk,
Törbe jön egész orkájuk
A' deputatusokuk

Igy van sok Kolos Senator
Két Syllabájás ambasor
Rághasna a' Okiménsek.

29., Ejnye ejnye egy vén Mágnás
Igy judicial felöle
Bikany bírány ez megint más
I nem tom mi lesz belöle?
De a' nagy Consecrarium
Valamint a' iudicium
S' kinsolgyan velösten lett.

30., Fogják tehát az actorok
A' papákos indulnak
Utánna sok prókátorok
Mind kifelé nyomulnak;
De míg erre rámegették
Ezen penudás is megették
A' felró parlamenteen

31., Míg az urak oda járnak
Rónába a' papánál
Addig itthon disputálnak
A' papok a' Táblánál.
A' neues jószágokból is
Sőt még az aranyokból is
Sedecimát kívánsak

32., S mivel hogy est a' francusok
Mekiek meg nem adták
Rajsa a' sok Clericusok
Magokat öfkracsapták,
I maig is, si non ex toto
Parim posinuntur voto
Szakácsukat tartanak.

33., Utren egyrren lárna esik
A' ual megákeresek,
A' főrendeket keresik
Kik fel nem gyülekessek,
I' Jupiter a' mandatumot
Az alyai monitumot
A' hasárol olvára.

34., Kövideden oda megyen
A' levél foglalásja,
Hogy mindegyik Király legyen
Mivel Király magkaxja.
Jupiter az egieket
I' vele minden földieket
Királyi névvel birjon.

35., Nepeun, minthogy Angliában
Soha, hajó's legény volt
A' nagy operenciában
Sok ideig vándorolt.
Birjon minden seugereket
De az apai legket
Jupiternek engedje.

36. Minthogy pedig a' barátot
Nem i' interestálják
A' földiek, a' kabátot
Plusó urra utkmálják
I' minthogy különben i' barát
Öltsön fel Kámuksa's maszarát
I' pupreuljon az atföldre.

37. Megálts erre kéme hája
Plusó János urannak
Langba jött mind két pofája,
No ez ugyan magannak

Derek levesticon vala
Megmondta est a' Caballa
Még tavaly, de nem hissem.

38. Akomban teremtesse
A' Cardinalisokat
I ráncos kemmel körilésse
A' korbely Mágiasokat;
No hisz' ügymond- kedre vették
Meganiolat teremtesse
Vas kefégyűben fűszölni.

39. I nagy mérgecsa kurvanyátok
Farba vörte az eget,
Perna hajder az apátok
Locsogtam már eleget,
De minsen resultatuma
A' fikaik argameuxuma
Sem kapnál már tincseket.

40. Excel az ajtóit bevágja
Köbba sem az seukivel
I nyelvét csak nem féltel vágja
Lámszon ur fegyverivel, -
Mérgecsa jár kesz lába
Kereuse, hogy paszanjába
Nem vala Okindlocha való!

41. Excel frinen kapja magát
Nyerges tess a' hátára,
Faron csap egy isken-agát
I fel ül maga magára,
I mint Bálánaról hajdanában
Mondják, hogy Palcskinnában
Kauán háton utasott.

42. Akomban a' Joh Mágiasok
Skauapés cloplának

I a'

I a' többi íken pártásak
Collatio's Capának
Pro animis mortuorum
Et pro successu suorum
Mind leitták magukat.

43., Mikor immár doctus voltak
Csak Komátsak egyházzal
Exen Canons is koholtak
Gzeni Sugattással.
Supiser pedig Neprusszal
Mint Augustus Lepidussal
Eppen úgy csefekedtek.

44., Sö is opraú ittás fövel
Lebukott az ágyára
Y finót a' bugát erővel
oda rántá magára
Sott egyszerre a' susogás
Megresse és a' Kézfogás
Brevisen elvégezte.

45., Főcélia min. Pég az leveg
Válaszra roalkodott
Hogy a' familia neve
Ö benne el nem fogyas
I ha hisztünk a' scripsoroknak
Es holmi Iridoroknak
Meg is felelt célijának.

+ + +
46., Eddig van az opraúsnak
Egész históriája
I a' honkas tanácskorásnak
P Rövid theoriája.
Practica a' mindennapi
Tapasztalás és a' papi
Szent Balázsdrág tanítja.

Sokorai Vitéz Mihályról

Alkalmasfrágra íródott Verse, midőn Szilágyi Sándor úr az ő első és
első malaurának végre készsége és elége nagy és fényes gyűjteményében tartta,
ná. Ezen alkalmasfrágra kiegészítődött és elmondódott egy borskoros poéta által.

Műsám! ki lebukál parnassus hegyéről
És csak órr. berúgást nyertél pályaberül,
Künj meg erőltetni frányadás magadra
Hagyd az égi quartélyt a' felleugó Sasra,
Jobb tenetéd immár itt lenni tolláphodni,
Hősök átharabolat még nem is álmodni,
Lelk' alacsony tárgyát alármenyis, hisz' ma
Ehol van Szilágyi, ő az ő poltrás díszna.

Oh te díszesornak nyájias öksensége!

Kikől ihletődve jöttél nál a' gége
Dicska nyitó ij bor a' vároa kékelyben,
Ki előrem állapra tamquam egy pëndelyben!

Te hozzád kiáltok, te légy segítségem,

Adj néhány rossz rímest, máskülömben végen,-

Csak a' legheiványabb fűzfa verset adtka,

Millyet ő érdemel, és az ő malaurá.

De talán azt kérlek, magam is azt kérde

Mi közsös tulajdon, vagy mi közsös érdem

Fűzi őket öfke? hogy egy éretembe,

Mindég egy pörárta kötre vezetem be.

Egyen ez a' dolog fő" fő" Csinyá binnya,

Ezen gyötör engem a' versgyártás kinja,

Hogy megbírayissam ésos vishmusakkal,

Kéjen felderitsem „ad hominem” okkal

Mi hasonlatosság vagyon ő közsösk?

Elmondom uraim ha ti nem köhögtök.

Legelőt is tudjuk a' tapasztalásból,

Hogy a' malaur élte nem áll semmi másból,

Csupán enni inni, varzkon elheverni,

Íly módon fralonat ő nagy hasat nevelni;-

Sándor is a' hájat spezeukén enepai,

Már is lámpik rajta, még pedig csak kerd;-

Háttha majd díszó lesz! a' mit hogy elénje

üssünk öfke urak! kívánjuk hogy éljen!!

Második hasonlat, hogy a' malaur korog,
Sándorunk is gyakran ott gyanyian morog,

Arany Lános leírása.

Trilágyi Lános ^{disznótor} ~~szeméjára~~ írott vers.

Kovács Lános vez. tanár
ajándéka.

1892 Nov 7.

R. 702. y.

Tinüvüli Reformatus Egyházközség
Tudományos Gyűjteményei.

Jelzete: R. 702.y.

Alkalmatosságra írott versek.

Miután Kálágyi Sándor úr az első és második malacának végső színdarabját nagy és fényes gyűlések jelenlétében tartotta, ezen alkalmatosságra képzés és elmondások egy boulesor poéza által törekedő lépem:

Műsám, ki lebuksál Parnassus hegyénél,
és csak orvokúrák nyereg pálya-bénél
Künj meg erőbetni, kámpadax magarra,
Kámpo az égi kvárilis a felleugó sara,
Több zenétül immár az len sollárkodni
Kájer és harvokból még sem is álmodni,
Delf alacsony sárgas atárcunyt, — hűz na
Ehol van Kálágyi S az ő poltrás dínya!

Oh te diván-kornak nyíjás istensége
Kisül ihletődve jobban vált a gege,
Bicskanyító új bór a raxon helyében
Ki Clouem állap, sainguan egy pémelyben,
Te hozád kiültek, te légy segítségem,
Adj néhány sor rimex, máskülönben végem;
Csak a leghisványaabb fűzfa-veres adfa
Melyet ő érdemel és az ő malacca.

De talán azt kérdik — magam is azt kérdem —
Mi közös tulajdon, vagy mi közös érdem
Fűzi össze őket, hogy így érintkezzek?
Minchig egy pórázra töve vezetem be?
Epen az a dolgy főfő csínja-bínja,
Ezért nyírtam engem a versgyáras kúnja
Hogy megbizonyítsam őket ryz kmasókkal,
Képen féloldalem "ad hominem" ottal.
Mi hasonlatosság kámpo-ő közösülök
Elmondom uraim ha ki sem ... közhagyólok.

Legelőbb is surjút a taparotalásból
Hagy a malara éke nem áll semmi márból
Csupán emi, imi, vaxton elheverni,
Hé mádon szalonnát is nagy kassát nevelni.

Sándor is a hájaz képecskén crevexi,
Már is látni rajta, még pedig csak kérdi
Hát ha majd diváni lette, - a mit hogy éljen,
Uminé öme urak, kívánjuk hogy éljen!

Második hasonlat: hogy a malara korag,
Sándorunk is gyakran oly gyamúsau morag,
Hagy producalhama magát is herében
Bar malara nem volna rejve köpenyében.
Az hízem furovát cünálhama vele
Olyat még nem hallott az a görög-fele,
Hinc is egyet olyan tulajona neki
Melylyel aunyi bölcs közt magát ünsemé ki.

Harmadik hasonlat: hogy a malara sokas
Lót-fut, cseslét-bollék, mindene felboragat,
A malara-sulajdon úgy megvan Sándorban
Mint a két mekely bor az egy iuxe borban.
Ő is mindig ott jár, a hol sokse kéne
A hol ottan üti egyik-mánik rixe
Minden lépsten, kárt sem, nyol fát a mit xalál
Máryeles, lötyönfity, minden leben kaulál.

Negyedik hasonlat: hogy a malara olve
Nem kötozt főzeri se nyárba, se télbe,
Mégis akad bőven áppa, kukonixa,
Hagy kedvére élét a jó mangalixra
Sándor is sehozik vele azon rangra,
Minden főzésiis kőza nagy harangra,
A maga sokse vet, mégis bőven arax,
Hivexa ke az ajtós, a ki hániul marai.

Georgie is a happy & contented child
He is a mother's joy & a father's pride
He is a little fellow with a big heart
He is a little fellow with a big heart
He is a little fellow with a big heart
He is a little fellow with a big heart

He is a little fellow with a big heart
He is a little fellow with a big heart
He is a little fellow with a big heart
He is a little fellow with a big heart
He is a little fellow with a big heart
He is a little fellow with a big heart

He is a little fellow with a big heart
He is a little fellow with a big heart
He is a little fellow with a big heart
He is a little fellow with a big heart
He is a little fellow with a big heart
He is a little fellow with a big heart

He is a little fellow with a big heart
He is a little fellow with a big heart
He is a little fellow with a big heart
He is a little fellow with a big heart
He is a little fellow with a big heart
He is a little fellow with a big heart

Ötödik hasonlat: - de ne menjünk messze,
Im itt van élünk, hasonlításuk öre,
Ez a porokos terep, ez a karika-láb,
Ez a kunkorgó hang, - minél menjünk tovább!
Csupán egy túlság van fájdalom! köcsök
Itt, hogy a malomból jó vérem ötször,
De megint Jánosunk ha már így jár' miut e,
Nem lép neki békésen ilyen sora miut e!

Végzetem lenésem épületes remek,
Valljuk már a malom néző nyápeket,
Melyből az éltől örök búcsúzik
Mielőtt gondolatba végzetem becsúzik.
Előbb is gondolat, megolási kezd
Kene a társasból ő reá merem,
Kajában az almat mérgeten karajja -
Kollor hát, mielőtt kugyel úr belajja!

A malom búcsúja.

"Gyilkosom, kegyetlen! mivel érdemlekem,
Hogy az a sok édes órák jölessen,
Hogy figyelszám, kőszor sávarában
Hogy kőszor fagyának, kőszorban, kőszorban?
Nem irózáll nyáran belém verni késsed,
Melylyel eddig nem volt egy kőszor lőssed,
Melyből az iddig a patány sem fél
Hogy tudál engemet kőszorban véle?"

Gyönyörű mulasság, gyönyörű kőszor.
Kőszor mólók kőszor: "par nobile fratum!"
Hyeen a barátság? A gyönyörű a kőszor,
Hyeen a kőszor a kőszor a kőszor?
Vagy rá mer kőszorban feljár kőszorban,
Minden kőszorban az inatba kem,

Nem merem többé ott az útszél járkalni,
Nem merem gyeget nélni egy magadban hálai!

Ra valami éjtel paplanodba korog,
Az én lettem let az, a mely ott kuszorog;
Az let, mely a legközebb női sárványban
Egyre csak megröffen, hálai a nádnyáron.
De nem, megborzást, jó kerengésű nőra,
Nemek dol találnék így méltó nőra!
Baráti emléket az a gyűrűs kárpot,
Melyben - ha jól sejttem - farkam dugva vagyon! -

#

den mit alle die in diesen jahren
den auf große stadt von nürnberg sein!

Es ist ein sehr großes und
ist in dem land, a sehr old history;
Es ist ein sehr alte stadt
Es ist ein sehr alte stadt
Es ist ein sehr alte stadt
Es ist ein sehr alte stadt
Es ist ein sehr alte stadt
Es ist ein sehr alte stadt
Es ist ein sehr alte stadt

#

(*Magyar Nyelv*, 1909., 86—7. 1.); ebben az alakban elterjedt német szó azon időben. Megvolt Kovács Pál kéziratgyűjteményében is, a költő aláírásával. (Pitroff Pál: *Kovács Pál irodalmi levelezése*, — *Irodalomtörténet*, 1914., 180. 1.) Van egy kézzel írt példánya a M. T. Akadémia kéziratárában, valami füzetből kitépett lapokon; a füzetbe a másoló neki tetsző verseket írt össze; ez előtt Csokonai *Tolvaj isten* verse van lemásolva, utána Tyúk András gölöncsér sírversének kezdősorai következnek. A másoló kézírása némiben hasonlít Aranyéhoz, de ő aligha másolgatott ez időben, kézzel, ilyen chrestomathiába; a vers aláírása kétségtelenül idegen másolótól ered, aki hitelesítésül aláírta: »Készíté Arany János n.-kőrösi rendes tanár.« A helyesírás sokban elüt a debreceni példányétól. Pl. a 21. sorban: *csinnya binnya*; 73. sor: *mérgessen*; 92. sor: *kuncorog*. — A költő versei közé itt van először felvéve.

Arany ismeretsége Szilágyi Sándorral 1850-ben kezdődött, dolgozó-társa volt szépirodalmi vállalatának. Akkor nem a legjobb volt köztük a viszony. Arany és Tompa megrótták leveleikben Szilágyi pontatlanságát, zavarait, késedelmességét a tiszteletdíjak megküldése körül; ezek okozója azonban a hatósági elnyomás volt; Szilágyi sokat gúnyolt elevensége, mely új meg új címen folytatta vállalatát, hasznára vált az irodalomnak. Mikor Szilágyi Kecskeméti iskolájából 1853-ban a nagykőrösibe ment át, barátság fejlődött közöttük, együtt fogtak egy magyar olvasókönyv szerkesztésébe, a felsőbb osztályok számára. (Csak Arany előszava van meg belőle.) — A vers alkalmáról Szilágyi ezeket írta: A vacsorát Szilágyi háziasszonya, Fodor néni készítette. A süldő malacot Fodor bácsi vásárolta (kinek a *Névnapra* c. köszöntő szól). Négyórakor hazamentek a kollégiumból, hét-órára elkészült a vers. (Szilágyi azt mondja, Arany epopoeát tervezett, de csak a bevezetés készült el; a vers nem mutat erre).

Mentegette, hogy későn érkezett. A vacsoránál Tanárky Gedeon főgondnok, a későbbi államtitkár ült az asztalfőn, mellette Gubody Sándor és Fodor Gerzson. A malacpecsenyénél Arany felállott s azt mondta: »Ezt a verset az útszélén találtam jöttömben, engedessék meg nekem, hogy felolvassam.« — Szilágyi az esetet 1856-ra teszi; Arany 1857. nov. 20.-án írja Salamon Ferencnek: »Hallottál már a Sándor dísznó-mulatságáról, azt hiszem.« Salamon 1856. szeptemberében lemondott volt tanári állásáról, s eltávozott Kőrösről. (Benkó, 80. 1.).

Mészöly Gedeon szerint *A malac búcsúzására* ösztönzést Mátyásinak *Gunár búcsúzása* adhatott; (ezt a verset Mészöly közölte a *Népünk és Nyelvünk* folyóiratban, szerk. Bibó István, 1931., 10—12. füzet.)

SÍRVERSEK A NAGYRÖRÖSI ÉVEKBŐL

Nagy-Kőrös temetőjében egy pár sírvers őrzi annak emlékeztét, hogy körülményei néhány évig odakötötték Arany Jánost, Még Pestről is küldött sír-íratot a gyászolók kértére egy-egy jó emberének fejfájára, hogy emléket örökítse.

Iduna emléke. I—II. Iduna (Szász Póli) Szász Károly felesége volt; ezen az írói néven csinos költeményeket írt. Szász Aranynyal egyszerre ment Nagy-kőrösre tanárnak, ott házasodott meg; felesége alig egyévi házasságuk után meghalt. (A *Szépirodalmi Lapok* „Újdonságok” rovatában, 1853. jún. 26.). Sírversét Arany írta. Tompának azt mondja: »A sírverset én iszkábáltam, nem igen derék biz az, de jobb nem sült. Ide jegyzem.« (1853. szept. 1.). — Benkó Imre (A. J. *tanársága N-Kőrösön*, 58. 1.) azt írta, csak az első négy sor Aranyé, a többivel Szász egészítette ki. Kozocsa Sándor szintén így közli *Szász Károly ismeretlen sírversei* közt. (IK., 1929. 472. 1.). — A kötet

erdei zsvajt, békák zaját stb. akarták a ritmus és rím mesterkélt pengésével kifejezni, s ezzel egy eredeti újítást hozni be a leíró költészetbe. Nálunk e téves irányt Lisznai Kálmán kezdte meghonosítani s rövid sorokra szaggatott, csengő-bongó versekkel lépni föl. Szolgáljon mutatványul egyik ilyen szerzeményéből a következő néhány sor:

Vad, korom —	Harang kong
Setét rom	Darázs dong
Tört fokán	Bika bong
Borostyán	Mélyhangú
Körmöli	U, u, u,
Gyürmöli	S, s, s,
Megesik	S, S, Sz,
Elesik	Krikkrak
Linglanglong	Quakquakquak, stb.

Erre írták, Arany és Szász Károly együtt, a fentebbi paródiát, amely természetesen nem volt kiadásra szánva.

Újévi köszöntés. Először a H. V. rögtönzéseit közt. A költő megjegyzését Arany László ezzel egészítette ki: »E megénekelt levélhordó, Tüge Sándor, Nagykovácsán évek során át viselte e díszes hivatalt; fürgé, eleven fickó volt.«

A 11. sorba: *actia* = részvény;

14. sor: *sechser* — magyarul *hatos* — 10 krajcár volt;

franco = ha a postai viteldíj előre ki van fizetve.

Névnapi. Fodor Gerzsonnak. Kéziratát Szilágyi Sándor tette el, ő adta ki, onnan átvette a HV. — Fodor földbirtokos volt N.-Kőrösön. Jó konyhát tartott; a nőtlen tanárok oda jártak étkezni: Mentovich, Szilágyi Sándor, Salamon Ferenc (Bíró Sándor: *A. J. Nagy-Kőrösön EPHK.*, 1907. 503—507. 1.) A többiek is barátkoztak vele, elnevezték tiszteletbeli professzornak. — A vers végén »e három sor a régi karácsonyi énekesek verseiből való.« — Arany László megjegyzése.

A tanári kar nevei distichonban. Benkó közölte (*A. J. tanársága Nagy-Kőrösön*, 91. 1.), másodjára itt jelenik meg. — Új kollégájuk, Ádám, fia a vezsenyi papnak, — kinél kőrösi útjuk közben második este Aranyék megháltak, itt keltek át a Tiszán — kecségét kapott hazulról. A tréfás Szilágyi Sándor odacsódtette rá a tanári kart. A vers 56-ból való, Szász, Ács Zsigmond már hiányzanak; Ács 55. nyarán ment el foktói lelkésznek; Mentovich még ott volt; Szilágyi Losonczival együtt 1853-ban ment Kőrösre, Szabó Károly 1855-ben.

Weiss barátom ... Egy tanári vacsorán versben mutatta be az egész tanári kart. Szilágyi Sándor közölte ezt a pár sort (*Magyar Hírlap*, 1896. dec. 25.); többre már nem emlékezett.

Alkalmatosságra írott versek. Egy kézirata Kovács János debreceni tanár ajándékából a debreceni ref. kollégium könyvtárában, jelzete: R. 702. I. A végén a költő jele: #. Egy másik kézirátát Szilágyi Sándor őrizte meg; ő közölte először abban a tréfás albumban, melyet fiatal történetírók Szilágyi, városmajori birtokfoglalása' alkalmából állítottak össze, 1881-ben, nem a nyilvánosságnak szánva; másodszor megint ő a *Magyar Hírlap* karácsonyi számában, 1896., dec. 25.; harmadszor a kéziratról lemásolva, Benkó Imre, 85—88. 1. Azután ismét Szilágyi közölte, a *Debrecen* napilapban, 1897., 18. sz. A hosszú prózai címbe is eltérések vannak. A *Magyar Hírlap* hol 4, hol 6 soronként szaggatja strófákra, Benkó s a *Debrecen* 8 sorokra; viszont *A malac búcsúzását* Benkó egyfolytában adja. E rész 6. sorában az album siker-dőfést írt; Szily Kálmán a kéziratot zicher-nek olvasta